

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рін видання XX № 77 (2649).

ЧЕТВЕР, 28 ЧЕРВНЯ 1979 РОКУ.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ЗАРАДИ ЩАСТЯ ДІТЕЙ

Юнаки і дівчата Кіровоградщини, як і всі радянські люди, одностайно схвалюють і підтримують політику миру, яку проводять наша партія і Радянський уряд. Ставши на трудову вахту Тижня миру, вони примножують свої успіхи у праці. На зустрічах з ветеранами війни, з корчагинцями всіх поколінь, на мітингах, що проходять нині в трудових колективах, молоді заявляють про своє прагнення неухильно йти й надалі по шляху, освяченому немеркнучим світлом ленінських ідей.

По закінченні першої зміни робітничих, інженерно-технічних працівників та службовців Побузького нікелевого заводу, мешканці селища прийшли на мітинг із транспарантами «Чистого неба всієї планети!», «Хай живе дружба між народами!», «Політика партії — політика миру!», «Нейтронні бомби — ні!». В руках заводчан портрети керівників партії та уряду.

Почався мітинг. Голова ради заводської комісії сприяння Радянському фонду миру, учасник Великої Вітчизняної війни т. Некрас закликав усіх трудівників заводу з іще більшою енергією працювати заради зміцнення могутності нашої Батьківщини.

— Ми, учасники Великої Вітчизняної війни, ветерани праці, — сказав він, — залишаємо всіх робітників, інженерно-технічних працівників та службовців Побузького нікелевого заводу в дні Тижня миру, який нині триває, стати на трудову вахту і присвятити її Міжнародному року дитини, а свій одностайний зарплатний внесок до Радянського фонду миру. Цю пропозицію підтримав випалювач член обкому Компартії України Василь Олександрович Сердюк. Він, зокрема, підкреслив, що колектив працюватиме з ще більшою енергією, під час трудової вахти миру збереже близько двадцяти тонн палива. Працівники цеху вже перерахували значну суму коштів до Радянського фонду миру.

Учасники мітингу в Побужжі свого слова дотримуються з честю. Про це свідчать їхні повідомлення про трудові успіхи.

І. ЖИВАНІВСЬКИЙ.

Голованівський район.

16 тисяч кіловат-годин електроенергії заощадив з початку нинішнього року бригадир комсомольсько-молотівської бригади Знам'янського локомотивного депо кандидат у члени КПРС Микола Демчук. На його особистому рахунку — чверть сотні проведених великих вагових поїздів. Це один із кращих показників серед експлуатаційників депо.

В. НУЖНИЙ,
працівник знам'янської міськрайонної газети «Серп і молот».

Сумлінно виконує обов'язки бригадира комсомольсько-молотівської бригади молодий комуніст Вєсєдєдєв Смігін. У цеху № 8 він одним з перших виконав свою особисту п'ятирічку. Рапортують про це в травні, нині працює вже в рахунок червня 1981 року.

Трудовий успіх закономірно прийшов до В. Смігіна. Він щодня виконує норму на 170 і більше процентів. Якість продукції — відмінна.

І. КОСЕНКО,
заступник секретаря комітету комсомолу Світлоподського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.

Найпомітнішого успіху серед молодих доярочок Долинського району добилася комсомолка з колгоспу імені Щорса Валентина Чижова. Вона від кожної корови своєї групи має вже по 2100 кілограмів молока.

Переглянувши попередні зобов'язання, Валентина вирішила нинішнього року від кожної з 20 закріплених за нею коров одержати щонайменше 4 тисячі кілограмів продукції.

М. ФЕДОРОВ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

ПЕРША КОЛОНКА

КОЛОСОК ДО КОЛОСКА

ЦК ЛКСМ України на весь період збирання прожає оголосити ударну трудову вахту комсомольців і молоді.

Одними з перших в області вийшли в поле молоді жнивирі Бобринецького району. Члени комсомольського штабу, що діє при райкомі комсомолу, роблять усе можливе для того, щоб упоратися з жнивирі в найоптимальніші строки і без втрат. Цьому передувала старання підготувати: в комсомольських організаціях господарств заздалегідь виробили умови соціалістичного змагання серед молодих механізаторів, створили пости якості, склали графіки рейдів «Комсомольського прожектора». В ці дні, обговорюючи лист Центрального Комітету ЛКСМ України до комсомольців і молоді республіки у зв'язку з наступними жнивирі 1979 року, кожен, хто братиме участь у боротьбі за врожай четвертого року п'ятирічки, виявив глибоке розуміння особистої відповідальності за дозрілий врожай, дає слово докласти всіх зусиль для безумовного виконання взятих зобов'язань.

Щодень шириться фронт жнивирі на полях області. В державні засіки засіпають перші десяти тисни зерна нового врожаю. Ударна трудова вахта сільської молоді набирає темпів. Її девіз: у складних погодних умовах нинішнього року одержати максимальний можливий валовий збір зерна та інших сільськогосподарських культур, заготовити досить велику кількість кормів для громадської худоби.

Вже перші дні жнив свідчать, що успішно справляються з важливими завданнями там, де широко використовують досвід минулорічної боротьби за врожай, де працюють за методом іпатівців, де організували змагання комбайнерів за найвищі намоплоти. Все це дає можливість з найвищою продуктивністю використовувати збиральну техніку і транспортні засоби, час.

Поспішаючи на збиранні врожаю, поспішаючи треба дбати про найвищу якість роботи. В цьому — особливості нинішніх жнив. Хліб буде в надійних руках тоді, коли забезпечити необхідний рієсний зріз рослин, старанно провести герметизацію всіх вузлів збиральних агрегатів, жаток, де можливі втрати врожаю. А потім ще і ще раз перевірити їх у роботі.

Не допустити втрат урожаю допоможе й забезпечення безперервності жнивирі комбайнерами. Тому на полях, токах, на транспортуванні зерна і хлібоприймальних пунктах робота повинна кипіти тільки у дві зміни. Активну й конкретну допомогу в цьому мають подати спеціальні ударні бригади молодих робітників промисловості, учні профтехучилищ, студенти, школярі — всі, хто володіє механізаторськими професіями.

Про збереження до зернини вирощеного врожаю покликані повсякденно дбати активісти комсомолу, ідеологічні бійці області, які успішно донесли до свідомості кожного молодого хлібороба зміст постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про додаткові заходи по забезпеченню збирання врожаю, заготові сільськогосподарських продуктів і кормів у 1979 році та успішне проведення змінної худоби в період 1979/80 року». Всі сьогодні — на передньому краї боротьби за хліб ювілейного року комсомолу України.

Зібрати врожай швидко і без втрат — значить ділом довести свою політичну зрілість, своє вміння боротися за здійснення планів і накреслень партії і перемогти. Таке завдання кожного молодого хлібороба, такий його патріотичний обов'язок.

Цими днями спеціальна комісія працювала на Кіровоградському ордені Трудового Червоного Прапора першому комбінаті хлібопродуктів. Думка її членів була одностайною: технічну базу підприємства прийняти з оцінкою «добре». А це значить, що ми вже сьогодні готові приймати хліб нового врожаю. Чекаємо десятків тисяч тонн зерна з господарств Кіровоградського, Компаніївського й Олександрівського районів. Оскільки ми торік пустили в дію потужну насінноочисну станцію, нинішнього сезону головну увагу приділяємо заготівлі великої кількості сортового насіння з перспективою на майбутні роки.

Комбінат готується до приймання хліба. Та це не значить, що в міжсезоння ми обійшлися лише ремонтом, дезінфекцією, фарбуванням складських приміщень, технологічного устаткування. Здійснювали також модернізацію поточкових ліній, авто-

ЧЕКАЄМО ХЛІБНОГО ПОТОКУ

розвантажувачів. Нещодавно здали в експлуатацію новий авторозвантажувач потужністю 30 тонн. Старий скоро вийде з ремонту. Кожен із них спроможний за годину вивантажити 100 тонн хліба. Разом з тим будівельники комбінату ведуть реконструкцію складських приміщень. Поглиблюють, бетонують їх, щоб розширити корисні місткості.

Напередодні інтенсивної роботи колективу лишається нерозв'язаною, як і в минулі роки, проблема кадрів. Не раз від кадрових працівників ком-

бінатівського млина, цеху комбикормів доводиться чути про нестачу молодих, кваліфікованих спеціалістів. Не йдуть вони до нас. Мабуть, тому, що вважають об'єкти нашого підприємства малоперспективними, а спеціальність непрестижною. Тож хоча й працюватиме в гарячий час молодь у насінній лабораторії, в складі бухгалтерів та обліковців, основну ставку ми вирішили зробити на ветеранів, пенсіонерів, які мають певний досвід роботи на нашому, або спорідненому підприємстві. Плануємо залучити 90 чоловік. А всього працюватиме у нас близько трьохсот.

Незважаючи на недоліки, про які я говорив, колектив нашого комбінату настроєний на удачу працю. Всі чекають хлібного потоку.

В. СТЕПАНОВ,
заступник директора
Кіровоградського комбінату хлібопродуктів № 1.

«ЗЕЛЕНИМ ЖИВІМ» — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ ЗА ПЛАНОМ

На 77-гектарному полі колгоспу імені Петровського Кіровоградського району господарює молодий тракторист Леонід Білик. Він заготовляє корми для громадської худоби.

В першому відділку, де працює Леонід, налічується 586 корів, 250 телят. Щоб забезпечити їм сити годівлю, треба нагромадити лише соковитих кормів 7 тисяч тонн.

АЛЛО, ГОВОРІТЬ КОРПУНКТ!

ВЧАСНА ПІДМОГА

П'ята чверть, трудова, стала для майбутніх десятикласників Аджамської середньої школи № 1 своєрідною серйозною контрольною роботою — виникла потреба з усією старанністю попрацювати

в колгоспі імені Карла Маркса. 70 старшокласників на чолі з ватажком учнівської виробничої бригади Віктором Бондаренком просапали кукурудзу на 40, городні культури на 20, цукрові буря-

ки на 14 гектарах. І в селу попрацювали дружно — зібрали понад 4 тонни вишень.

А. ПЕТРЕНКО.

Особливо відзначилися в роботі Валя Недостоева, Тая Гордова, Галя Денисенко.

К. ЛЯШЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

НА КРИЛАХ НАТХНЕННЯ

П'ятий день триває автопробіг Олександрія — Голованівськ, присвячений 60-річчю комсомолу України. Він почався мітингом на площі В. І. Леніна в Олександрії. До молодих шахтарів звернувся зі словом ветеран комсомолу Кіровоградщини П. В. Сидяк. Зі святковою програмою виступила тут художня егібригада «Вогники» Палацу культури імені Жовтня кіровоградського заводу «Червона зірка».

Ввечері того ж дня учасників автопробігу зустрічали школярі, які відпочивають у піонерських таборах «Чайка» і «Дружба». Лектор Д. Танський прочитав лекцію «Славний шлях Ленінського комсомолу».

[Закінчення на 2-й стор.]

ХУДОЖНЯ АГІТБРИГАДА «ВОГНИКИ» ПАЛАЦУ КУЛЬТУРИ ІМЕНІ ЖОВТЯ ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» (ПЕРВІННИЙ Ч. РИШКОВ) В ГОСТЯХ У МОЛОДИХ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ ЗНАМ'ЯНКИ.

АРБІТР ЗМАГАННЯ — ГАЗЕТА «МОЛОДИЙ КОМУНАР»

ПЕРЕД ВИРІШАЛЬНИМ ІСПИТОМ

На початку року колектив комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 3 колгоспу імені Ілліча Новомиргородського району викликав на соціалістичне змагання комсомольсько-молодіжний колектив другої тракторної колгоспу «Жовтень».

Сьогодні ми друкуємо чергову розповідь про наслідки трудового суперництва молодих механізаторів у першому півріччі.

ЦУКРОВІ буряки в колгоспі «Жовтень» чині найкращі в районі. На більшості площ листя повністю закрило землю, ґрунт добре спущений, зовсім немає бур'янів. І кукурудзу, як запевняє агроном відділка Павло Матвійович Пісун, уже врятували: виготовили лані спеціальної форми і з їхньою допомогою підгорнули посіви. То заслуга комсомольсько-молодіжної ланки Дмитра Лабунського, в яку, крім ланкового, входять Леонід Комаров, Павло і Люба Довгалі. Два мікроядрних обробітки провели молоді кукурудзіводи, піджили рослини мінеральними добривами. А тепер усі чотирьох готуються до збирання кліба.

Озирне поле чимале — 550 гектарів. А комбайнів усього два. Хто зна, чи одержать до початку жнив третього, як їм обіцяло правління. Тому-то Микола Галета і Ангеліна Жижиченко перебрали кожен вузол зернозбиральних машин, щоб надійшли вони в роботу, адже один з комбайнів, СК-4, працюватиме вже одиннадцятий сезон. Та й осоромитися не хочеться, коли перед початком жнив суперники по змаганню

прийдуть оглядати готовність техніки і власноручно ставити на машинах знак «Д-79» (така була взаємодомовленість).

А скільки клопоту з кормами у зв'язку з посухою... В їхньому відділку понад 4000 голів молодячої великої рогагої худоби. Щоб забезпечити його кормами, двадцятьма полівальниками та іншим членам кормодобувної бригади випало багато роботи на 560 гектарах поливних земель. Можна сміливо сказати, що тільки завдяки цим гектарам не переривається зелений конвейер.

Невтомні в роботі полівальники Борис Юхимович Чердиченко, два його сини — Віктор і Олександр, комсомолец Василь Гаман, ветеран механізаторської гвардії Трохим Корнійович Кадомець, комуніст Станіслав Васильович Поліщук та інші. Понад дев'яносто тонн сіна вже закиртовано, не кажучи про те, скільки зготовлено зеленої маси з початку дії зеленого конвейера. Та й нині вдень і вночі гудуть на кількох полях дощувальні установки, незомно чергує біля машин бригада ремонтників.

АЯКЩО підсумувати все зроблене механізаторами другої тракторної бригади колгоспу «Жовтень» із самого початку весняних польових робіт, то вимальовується така картина. Сієбу ранніх зернових закінчили першими серед п'яти тракторних бригад господарства. Після перевірки сходів кукурудзоземлем колективу присудили перше, а буряківникам — друге місце та премії; першого місця удостоїлись і за підготовку до роботи кормодобувної техніки. Жодного трактора чи комбайна не відправляли на капітальний ремонт — усі машини, за винятком окремих вузлів, полагодили своїми руками. Загалом по бригаді вироблено близько 19 000 гектарів умовної оранки — це близько 65 процентів річного завдання, зеконномлено кілька центнерів паливно-мастильних матеріалів.

АЯК справи у суперників по змаганню? Милують око посіви соношники, кукурудзи, чименю. Ділянки чисті, доглянуті. А ось цукрові буряки тут значно гірші.

Бригадир Анатолій Сокур розповідає:

— Важкувато доведе-

тись в дні збирання врожаю. Навантаження на комбайн — 350 гектарів ранніх зернових. Хоча жниварі у нас і досвідчені, все ж напруга буде великою. Та як би там не склалося, а хліб зберемо без втрат. Організуємо роботу у дві зміни, за іпатівським методом. Усі комуністи і комсомольці візьмуть участь у жнивках.

Справді, фронт робіт великий. Зараз могли б зорати звільнені від урожаю кормових культур площі, парові ділянки. Та вивезли добрива, а розкидати нічим. У колгоспі свого гіосерозкидача немає, райсільгосптехніка ж лише обіцяє... Трактори з плугами наготові просять. Потім, після збирання врожаю, буде непереливки, не встигатимуть із графіком проведення оранки...

Виробіток на еталонний трактор у третій тракторній колгоспу імені Ілліча трохи нижчий. Це пояснюється тим, що і обсяг роботи у бригаді, і колектив її менші. До того ж обслуговують механізатори всього 170 корів. З часом виробіток у них збільшиться за рахунок збирання пізніх культур, збілевої і глибокої оранки.

Та остаточно підсумки трудового суперництва буде підбито наприкінці року. Тож нині обидва комсомольсько-молодіжні, як уже говорилось, готуються до взаємперевірки готовності до жнив, а при можливості прийдуть один одному на поміч — є така умова в договорі про соціалістичне змагання.

Р. МАРЧЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

ШАНА МАТЕРІ

ІХ СЮ ДВАДЦЯТЬ. У вічній скорботі і печалі несуть вони квіти до братських могил, в якій поховано білоруса, вірменина, росіянина, українця. Матері шанують світлу пам'ять загиблих. А де там, у Молдаві, під Берліном і Прагою, на берегах Чорного моря і в лісах Брянщини, так само шанобливо схиляють голови пошаві жінки над могилами їхніх чоловіків, які не повернулися з далеких фронтів дорі.

Сьогодні в селах Підвисокому, Володимирівці і Розсохуватці Новоархангельського району живуть сто двадцять матерів, на плечі яких ліг тягар війни, важких років відбудови народного господарства, виховання дітей. У кожній з них було по двоє, четверо, шестеро синів і дочок...

Зал Підвисоцького Будинку культури вивозився тишею. На столах, за якими сидять солдатські вдови, полум'яються квіти, з гучномовця лунає пісня у виконанні Людмили Зікної про жінку-солдатку. Вироблені темні руки тягнуться з хусточкою до очей. Кожній листоніша приніс страшну звістку — похоронку. Вони німуть за довгим столом, застеленим червоним обрусом.

Ось наче під тягарем важких обшуканих років схилив пошаві голову Меланія Андріївна Плахота. Чоловік її пішов на фронт у березні 1944-го, а вже в новорічний вечір 1945 року, на порозі Ве-

ликої Перемоги, загинув смертю хоробрих.

Меланія Андріївна виховала шестеро дітей. Пору не нарадою перебирає вузлуватими пальцями нині хустки Галина Григорівна Гончар. Її чоловік із старшим сином Іваном дійшов до самих фашистських лісів — Берліна. І там у траншеї переможного соронітого обривався життя війна-хлібороба з України. Вдова виховала і вишестила четверо дітей.

Затуманення поглядом дивився поперед себе Ганна Іллімівна Хоренка. Вона оздобила в перші дні війни. Виростила трьох дітей.

Ії сусідка Євдокія Явна Пароніна — вдова, що виховала п'ятеро дітей. До Меланії Андріївни підходять дочки Ірина і Ганна, котрі мешкають у Тарасівці, трудяться в колгоспі імені Будьонного, Сини Петро і Василь працюють на молочнотварній фермі. Донка Ольга а колгоспі «Дружба» вирощує цукрові буряки.

І ось вони всі разом обступили тісним колом свою єдину, найріднішу матір. Обнімають. Цілують.

Зал вибухає теплими оплесками.

Схилився лугас голос Ольги:

— Дорога мати! Беги-ке вам слабибі за ваш митеринський подвиг. За те, що ви своїми добрими мудрими руками вивозили і вивели нас у люди. Бажаємо вам довгих років життя і міцного-мцного здоров'я!

Ні, це була не просто зустріч з удовами загиблих фронтівців. На цьому вечорі було оголошено спеціальну постанову, яку ухвалило правління колгоспу «Дружба». В ній говорилось, що віднині всім удовам, чоловіки яких не вернулися з фронту, колгосп доплачуватиме щомісяця до пенсії по 10 карбованців. Цей вечір — іще одне чудова ілюстрація до нашого радянського сьогодні.

І. НАЗАРТІЙ.

НА КРИЛАХ НАТХНЕННЯ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

Наступного дня учасники автопробігу вирушили до Знаменки. Молоді трудівники міста радо вітали гостей. Після зустрічі із залізничниками і заводчанами, на якій виступили ветерани комсомолу, лектор та агібригада, маршрут автопробігу проліг до спортивно-оздоровчого табору «Світлячок».

26 червня в Кіровограді відбувся зліт передовиків виробництва Ленінського району. З привітанням до них звернувся учасник автопробігу, котрі вранці

прибули в обласний центр. Для всіх, хто зібрався в залі Палацу культури імені Жовтня, «Вогники» показав святкову програму. Учасники автопробігу виступили перед працівниками універсального торговельного об'єднання, зустрілися з випускниками шкіл міста.

Далі маршрут учасників автопробігу пройде до хліборобів Новоукраїнського району.

Б. РЕВЧУН,
заступник завідувачого відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому комсомолу.

УЧАСНИК АУТОПРОБІГУ ВЕТЕРАН КОМСОМОЛУ КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ П. В. СІДІЛІК ВІСТУПАЄ ПЕРЕД ЮНІМІ ЛЕНІНСЬКОГО РАЙОНУ.

МІТИНГ В ОЛЕКСАНДРІ.

КОНФЕРЕНЦІЯ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

У Кіровограді закінчила роботу п'ята наукова конференція молодих учених з питань економіки праці. Вона тривала три дні. В її роботі взяли участь науковці практичних філіалів і відділень науково-дослідних інститутів праці Державного комітету праці і соціальних питань.

Це вже друга конференція, організована Придніпровським відділенням Українського філіалу (м. Кіровоград) разом з науково-дослідним інститутом праці м. Москви.

Цього разу в нашому обласному центрі зустрілися та обмінялися досвідом молоді науковці Алма-Ати, Анкари, Владивостока, Ворошиловграда, Іркутська, Красноярська, Мінська, Москви та Одеси.

Основну увагу на конференції було приділено питанням підвищення продуктивності праці, поліпшення використання трудових ресурсів та умов праці, вдосконалення планування, організації та оплати праці.

Конференцію відкрив завідувач відділом трудових ресурсів, кандидат економічних наук Л. М. Данилов (м. Москва). Він спинався на основних економічних і соціальних завданнях, поставлених Комуністичною партією перед радянським народом, на питаннях, що вимагають розв'язання в найкоротший строк, на важливих проблемах економіки праці.

Учасники конференції заслухали 19 наукових доповідей і повідомлень. Великий інтерес викликали пропозиції молодих науковців А. Головченко і Г. Мікушніної щодо скорочення неекваліфікованої і малокваліфікованої ручної праці на підприємствах міста Кіровограда; А. Артикова, О. Галісарової, Ю. Мазура — щодо вдосконалення управління підрозділів підприємств і ефективності використання інженерних кадрів (міста: Ташкент, Іркутськ, Владивосток); Л. Малішевої, Г. Кошелевої, М. Ротару, С. Берешева, Д. Ельперович — щодо раціонального використання трудових ресурсів на підприємствах, удосконалення матеріального стимулювання, управління трудовою дисципліною (міста: Одеса, Ворошиловград, Алма-Ата, Мінськ).

Підбиваючи підсумки конференції, кандидат економічних наук Л. М. Данилов відзначив високий професійний рівень більшості виступів, практичну їх спрямованість і актуальність. Матеріали конференції буде опубліковано у спеціальному збірнику.

А. ШАЦ,
голова ради молодих учених Придніпровського відділення Українського філіалу НДІ праці, кандидат економічних наук.

З початку року
редакція отримала
2623 листа.

ПРИРОДА І ТИ

ДАРЮТЬ
МІСТУ КРАСУ

Поруч обласного теле-радіоцентру розмістилося Кіровоградське міське ремонтно-будівельне управління зеленого будівництва. Звідси в усіх напрямках «розходяться» квіти, дерева, кущі, котрі прикрашають наше степове місто. Робітники дільниці обслуговують Ленінський район Кіровограда. Головне для нас — часом засіяти й засадити газони і квітники, а потім дбайливо їх доглядати. Зазначу, що для того, щоб квіти радували красою і свіжістю, лише на один гектар слід витратити 800 тонн води. Для цього застосовуємо свої поливальні машини, а також користуємось послугами міського шляхово-експлуатаційного управління.

Прикрашати місто цієї весни почали з центру вулиць Леніна, Шевченка, площі С. М. Кірова. В парку імені В. І. Леніна, наприклад, по периметру висадили 760 дерев. У їхньому числі пірамідальні тополі, зелені ясени, широколисті клени, липи. На Бобринецькому шосе цього року також появилася понад 100 пірамідальних тополь. Поповнили ясе-

нами, каштанами, горобиною. Олександрійський сквер. Нові квітники чині зайняли площу 6 тисяч квадратних метрів. При цьому використовуємо в основному власні матеріали. Але в пригоді стають розсадники з інших міст. Зокрема, тісні зв'язки підтримуємо з київськими колегами. Сріблясту ж ялину, котра красується в центрі міста, привезли з Донецької області.

Незважаючи на те, що нинішнього року дуже посушливі весна і літо, ми все ж перевиконали план прибутків на 14 тисяч карбованців. За всім цим стоять люди, їхня праця. Скажімо, Марія Хрисанфіана Бондаренко прийшла в управління 16-річною дівчиною і трудиться успішно. Раїса Іванівна Полякова торік вийшла на пенсію, але улюбленої роботи не полишає. Її ділянка — площа С. М. Кірова. Тут усе робиться невтомними, спритними руками Полякової. В числі передовиків — Надія Володимирівна Босонченко, Раїса Андріївна Авісентьєва, комсомольці Сергій Артеменко, Віра Скрипник, секретар комсомольської організації управління Надія Заєць. Усі вони заохані в красу і дарують її кіровоградцям та гостям міста.

В. КОРНІЄНКО,
виконроб.

Світлана ГРИСАЩЕНКО — майбутній будівельник. У ці дні вона, учениця третього курсу Кіровоградського будівельного технікуму, з успіхом працює на спорудженні житлового будинку в районі вулиці Пачаєва. Світлана проходить виробничу практику в хорошій бригаді, очолюваній Раїсою Андріївною Лизенковою.

Фото О. ПЛУЖНИКА.

ЗА ЩО
БОРОЛИСЯ—
ЗБУЛОСЯ

Шановна редакціє!

Я прочитала в газеті «Молодий комунар» розповідь Миколи Стояна «Помилка дядька Терена», в якій йдеться про діяльність Панчівської комсомольської організації в роки першої п'ятирічки.

Зворушена тим, що нас, комсомольців 20—30-х років, згадують.

Хочу сказати кілька слів про незабутню мою юність. Була тоді я тією Настею Чабаненко, про котру згадує автор. І ось уже майже 50 років я дружина того самого Данила Миргородського, що був у ті часи комсомольським секретарем.

Нас було всього вісімнадцять комсомольців у селі. Працювали дні і ночі. Під керівництвом парт-організації виконували завдання партії та уряду. Організовували колосни. Важко було. Більшість селян охоче вступала в кол-

госпи, а серед частини доводилось вести роз'яснювальну роботу, агітувати їх. Працювали по лінійній неписьменності. Ми, комсомольці, походили з бідноти. Мало було серед нас освічених, більшість — неписьменні або малописьменні. Перед нами стояло завдання — навчати. Ми вчилися і вчили інших людей, створили драматичний і хорівий гурток, оркестр, у яких брали участь багато молоді.

Комсомольська організація з кожним роком зростала й міцніла, вона брала активну участь у хлібозаготівлях, комсомольці працювали на колгоспних лапах, у стайках, майстернях. Скрізь були ми першими: на роботі і в громадських ділах. Нам часто загрожувала небезпека, вороги залякували нас, та ми посилювали наші зусилля, тісніше згуртувалися і ще активніше боролися з куркулями і спекулянтами.

Ми, панчівські комсомольці, пишемося тим, що внесли свій вклад у побудову соціалізму, що не даремно працювали, не досипали ночей. За що боролися, чого хотіли, в що вірили — збулося.

Н. МИРГОРОДСЬКА.

УВАГА:
ВУЛИЦЯ!

Розмовляючи від червцевої сповіді вулицями мить мить «швидкодію» Хутчі! У небезпечі дитина!

20 червня Олена К., учениця другого класу однієї з кіровоградських шкіл, увесь день гралася зі своїми подружками на дитячому майданчику при школі. Вона ледве дочекалася години, коли мала йти з вулиці. Коштовний аж у центр міста на зустріч з матір'ю, яка чекала її на вулиці, щоб разом піти до магазину «Дитини світ».

Олена хотіла встигнути до автобуса, що так рідко ходить і завжди туди ж переповнений. Вона вибігла на дорогу... Зарпиви гальма великої вантажної машини, та було пізно.

А десь у центрі міста дівчинку чекала мама. Вона лише через дві го-

дини довідалася, що Олена з тяжкою черепно-мозковою травмою в лікарні.

Хто винен у цій трагедії — водії машини ГАЗ-53, дівчинка чи, може, мама? Поки що не ясно. Та нещастя можна було б запобігти, якби Олена добре знала, де можна переходити дорогу, а де не можна, якби її мама, знаючи, що дочка логано засвоїла правила дорожнього руху, сама поїхала за нею, якби...

На жаль, і діти, і батьки забувають про небезпеку, яку таить у собі вулиця з появою транспорту.

Проведено невеличкий експеримент. Неповодили дитячого садка до роз'яснень бідний хлопчик. Зупиняємо його:

— Постриган, будь ласка. Чи знаєш ти, що в цьому місці немає переходу?

Хлопчик здивовано каже: «Немає».

— Як — немає? Ми з татком щодня тут переходимо, коли він мене в дитсадок веде!

Чи думає той батько, який щодня порушує правила дорожнього руху на очах у дитини, що його син завтра теж порушуватиме їх і тим самим ставитиме під загрозу своє

життя? І сьогодні нехай кожний замислиться над тим, чи завжди він робить застереження дітям, котрі граються на придворній частині вулиці, котрі перебігають дорогу на червоне світло світлофора. Дуже важливо пояснити дітям, що автобус, троллейбус, автомашину можна обходити тільки ззаду. Бо, якщо дорослі не вважатимуть ці елементарні правила пішохода, то діти теж ставитимуться до них, як до зайвих настанов. У цьому криється небезпека загрози. Адже тільки шкільного року в нашому місті зареєстровано в дорожньо-транспортних аваріях, під час яких потерпіли діти. В результаті цих аварій одна дитина загинула, сімох у тяжкому стані доставлено в лікарні.

Тож ми, працівники державтоінспекції, звертаємось до всіх батьків, учителів і просто пішоходів. Давайте уважніше ставитись до пропаганди і виконання правил дорожнього руху, це допоможе запобігти нещасним випадкам на вулицях нашого міста.

В. СОЛОВІЙОВ,
старший державтоінспектор
міського відділу ДАІ.

В ГОСТЯХ У ЛЯЛЬОК

Кіровоградський обласний театр ляльок почав гострольне літо. Дві групи театру виступають перед юниою глядачами Миколаївської і нашого областей. Вони підготували вистави «Викрадення п'ятірки» за п'єсою В. Орлова та С. Когана, «Чаклун і Фея» за п'єсою В. Рабандана. Під час літніх канікул артисти побувають у піонерських таборках, санаторіях, дитячих садках, виступають на літніх майданчиках при школах, у домоуправліннях Кіровограда і області. Для малюків, що лишилися у місті, в приміщенні театру ляльок у вихідні дні йтимуть вистави «Гусеня», «Ведмедині шийки», «Хитрий Іванчик», «По щучому велінню», «Чаклун і Фея», «Василик-Телесик» та інші.

З. ТАТАРОВА,
педагог-організатор виховної роботи театру.

ЦЕЙ НЕЖДАНИЙ ДУБЛЬ

ДО ПІДСУМКІВ ФІНАЛЬНОГО ФУТБОЛЬНОГО ТУРНІРУ VII СПАРТАКІАДИ УРСР

було розіграно фінальний етап, у якому зустрілися переможці зон — команди Ворошиловградської, Одеської, Закарпатської, Запорізької, Кіровоградської і Сумської областей. Організаторами турніру були футбольні Кісва, які перемогли у своїй зоні.

Краще за інших виступала збірна команда Одеської. У вирішальному матчі вона виграла у футбольців Закарпатської області (3:1) і завоювала звання чемпіона спартакіади. Друге й третє призові місця вибороли команди Закарпатської і Ворошиловградської областей. Футболісти Кіровоградщини посіли четверте місце.

У програмі II Спартакіади народів СРСР, а відповідно й Спартакіади УРСР, як і наступних форумів цього рангу, футболу не було.

І ось тепер, через 23 роки, футбол знову дістав спартакіадну прописку. Цього разу за нагороду VII Спартакіади боролося шість команд: Київської, Львівської, Кірово-

градської, Ровенської, Миколаївської і Дніпропетровської областей. Фінальні зустрічі цими днями пройшли в Києві Розі.

Сталося так, що в першому ж матчі календар зрівняв кіровоградців зі збірною Дніпропетровщини, складеної з найсильніших гравців провідних команд другої ліги — нікопольського «Колоса» і приворізького «Кривбасу». Кіровоградська ж «Зірка» (вона захищала спортивну честь області), як на гріх, вийшла на поле в ослабленому складі. Кращий бомбардир команди Володимир Богданов виявився далеко не кращим футболістом, і його напередодні фінального турніру звільнили з команди. В середній лінії не було Андрія Карп'юка, а в захисті на початку гри було травмовано Віктора Мунтяна, його замінив Олександр Смиченко, який іще не попрацював після хвороби.

Однак це не збентежило кіровоградців. У першому таймі вони переважали суперників і відпри-

ли рахунок (Задим Євгенію). Та помилка воротаря Валерія Музичука дала змогу дніпропетровцям установити рівновагу. На початку другого тайму Музичук необережно залишив свої ворота, що обійшлося ще одним голом. Така несправедлива гра голкіпера негативно позначилася на діях інших гравців, вони нерувували, частіше зайвального помилялися і програли із загальним рахунком 1:5.

У цей же день ровенці завдали поразки львів'янам (5:0). А матч між миколаївцями і полтавцями за підсумками двох турів стало відомо, що найбільш вірогідними претендентами на звання чемпіона спартакіади є дніпропетровці і ровенці. Перші виграла у миколаївців (2:0), другі — у полтавчан (2:1). Кіровоградці займали третю сходинку турнірної таблиці, вийшли з групи над львів'янами (2:1).

Наступні два турні, що проходили після дня від-

починку, привнесли такі результати: Полтавська область — Львівська — 7:1, Кіровоградська — Миколаївська — 2:2, Дніпропетровська — Ровенська — 3:1, Миколаївська — Ровенська — 2:5, Дніпропетровська — Львівська — 3:0, Кіровоградська — Полтавська — 0:1. Остання зустріч була для кіровоградців дуже важливою. При перемозі вони могли претендувати навіть на друге місце, а так — залишалися боротьба лише за четверте — п'яте.

	І	В	Н	П	М	О
Дніпропетровська	5	5	0	0	15	3
Ровенська	5	3	1	1	16	7
Полтава	5	2	1	2	11	6
Кіровоград	5	1	2	2	8	12
Миколаїв	5	0	3	2	5	10
Львів	5	0	1	4	2	17

Отже, у фінальних змаганнях VII Спартакіади УРСР кіровоградські футболісти виступили краще від представників інших видів спорту в командному заліку і завоювали для області 82 залікові очки. Звертає на себе увагу й така обставина. Команда Кіровоградщини — єдина на Україні, що брала участь у двох спартакіадних фіналах — 1956 року і нині. І, як 23 роки тому, після четвертого місця в республіці.

Звичайно, могло бути краще. Кіровоградці по-

А втім, перед останнім туром тільки львів'яни могли поунати себе чемпіонами. Навіть перемога над миколаївцями не зсувала їх з останнього місця. Та перемога не була — нічия (0:0). Це вплинуло на руку кіровоградців, бо нічия з ровенцями (3:3) забезпечила їм четверте місце. Лідери ж турніру — дніпропетровці — з рахунком 2:1 обіграли полтавчан і завоювали звання чемпіонів спартакіади.

Ось який вигляд має остаточна таблиця турніру:

винні були залишити позаду себе ровенчан і полтавчан. Адже «Авангард» і «Колос», які виступали за свої області у фінальному турнірі спартакіади, мають пасивний загальний результат у зустрічах з кіровоградською «Зіркою» за час спільного перебування в другій лізі.

Але футбол є футболом. І якщо в ньому все відбувалося за часів складення графіком, він втрапив би всю свою красу.

М. ОРЛЮК.

Як відомо, футбол повертається на Спартакіаду України і Спартакіаду народів СРСР після 23-річної перерви. Тож до нього принута увага багатьох любителів спорту. Немає мало хто пам'ятає, як розгорталися події минулого, як проходили найпопулярніші футбольні змагання. Тому зробимо невеликий екскурс у минуле.

1956 рік — рік першої Спартакіади народів СРСР. Мільйони радянських юнаків і дівчат узяти участь у змаганнях різного рангу: районних і міських, обласних, республіканських і всесоюзних. Фінальний турнір і Спартакіади народів СРСР з футболу закінчилися перемогою збірної Москви, друге й третє місця посіли футболісти Грузії та України.

А футбольний турнір Спартакіади України, що передував всесоюзним змаганням, проходив у семи зонах. Потім у Києві

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Є РЕКОРД!

У Донецьку, на стадіоні товариства «Локомотив», проходять фінальні змагання з легкої атлетики за програмою VII літньої Спартакіади УРСР. У шк-

беруть участь представники «королеви» спорту з усіх областей республіки і міста Києва.

Першими в боротьбі вступили чоловіки. Щасливим виявився стадіон міста гірників для нашого земляка, майстра спорту СРСР Леоніда Левченка («Авангард»). У потрібному стрибку він показав результат 16 метрів 39 сантиметрів

і завоював бронзову медаль. Це — новий рекорд Кіровоградщини. Попереднє своє досягнення Леонід поліпшив на 30 сантиметрів. Ного товариш по команді кандидат у майстри спорту робітник Кіровоградського заводу радіовиробів Сергій Акимов штовхнув ядро на 17 метрів 91 сантиметр. Ному дісталася сьома сходинка.

Чоловіки принесли нашій області в спартакіадний залік 42 очка.

На черзі — старта жінок.

В. ШАБАЛІН.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

